

1929

I. Beh. af Lovf. ang. Digearbejder paa Lolland og Falster.

1930

ikke, at denne Lov væsentlig er en Bevillingslov — om det end er nødvendigt til den at føie visse Bestemmelser for overhovedet at kunne komme til at benytte Bevillingen — er en Lov, der direkte medfører en Udgift for Staten af 155,000 Rd., altsaa en Lov af den Bestaffenhed, at den efter den almindelig brugte Fremgangsmaade maatte forelægges i Folkethinget. Det er selvfølgelig derfor, at den er bleven forelagt der, og det er ikke, fordi jeg ønskede at vise Landstinget nogen Mangel paa Hensyn, at jeg har fundet mig forpligtet til at indbringe Loven i Folkethinget.

Svar: Maa jeg bede om Ordet.

Mogensen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg foruvoliges noget ved at se, at flere Medlemmer reise sig for at begjære Ordet. Hvis det er for Foredrag af almindelig Længde, vil jeg se mig nødsaget til at standse her og fortsætte Forhandlingen imorgen, men jeg forudsætter, at det er for korte Bemærkninger. Det ærede 2det Medlem for 11te Kreds har Ordet.

Svar: Ja, Kløkken er jo halv Lov, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger, idet jeg blot skal tillade mig at behandle den sidste Bemærkning af den høitærede Minister. Den Omstændighed, at den specielle Digelov er en Bevillingslov og derfor efter en brugt Fremgangsmaade nødvendig maatte forelægges Folkethinget, har ikke ligget udenfor min Tanke. Men for det Første erkjender jeg ikke i Almindelighed Nødvendigheden af den Sætning, at Love, hvorved der bevilges en Sum af Statskassen, nødvendigvis først maa forelægges Folkethinget. Denne Sætnings Nødvendighed i sin Almindelighed tillader jeg mig at betvivle. Men dertil kommer endnu, at jeg ikke kan erkjende den specielle Digelov for at være fortrinligvis en Bevillingslov. Statskassen skal tilskyde omtrent 155,000 Rd. — ganske vist —, men Loven indeholder dog en fuldstændig Ordning af hele Lolland—Falsters tilkommende Digevæsen, og Pengbevilningen er efter hele Lovens Bæsen en ringere Del af den. Hvad den formentlige kvalitative Forskjel imellem den almindelige og den specielle Digelov angaar, skal jeg i Øvrigt bemærke, at den specielle Lov bevilger 155,000 Rd. Kapital af Statskassen, den almindelige bevilger derimod 6,000 Rd. aarlig, hvilket omtrent er Renten af 15de Mai.

155,000 Rd. Den almindelige Lov bevilger endvidere f. Ex. en meget betydelig Udgift til den paatænkte Undersøgelse, og jeg tør derhos nok sige, at skulde overhovedet enhver Lov, der tillige indeholder en Pengbevilning af Statskassen, efter den almindelig brugte Fremgangsmaade nødvendigvis først forelægges Folkethinget, saa vilde Antallet af de Love, der forelægges først for Landstinget, og som ikke er stort, finde meget betænelig ind.

Indenrigsministeren: Det maa naturligvis bero paa et forstandigt Skjøn, om en Lov bør forelægges Landstinget eller Folkethinget først. At der ikke kan være Tale om at forelægge organisatoriske Love i Folkethinget, fordi de kunne føre til Muligheden af en Bevilling, følger efter min Mening ligefrem af sig selv. Det kunde aldrig falde mig ind at mene, at det skulde være nødvendigt at forelægge saadanne først i Folkethinget, men det er en ganske anden Ting med en Lov, der som denne ligefrem gaar ud paa en Bevilling af 155,000 Rd. Jeg har kun anført det Moment, ikke fordi jeg vilde reise nogen Strid i saa Henseende, men for at vise den Grund, jeg har havt til at forelægge Sagen i Folkethinget og ikke i dette Thing.

Svar: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg antager, det er for en meget kort Bemærkning, at det ærede Medlem paany ønsker Ordet, men det ærede Medlem maa dog i alt Fald vente, indtil andre Medlemmer, der tidligere have begjæret Ordet, have udtalt sig. Den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kreds har Ordet.

Mogensen: Den høitærede Minister sagde, at denne Sag i fortrinlig Grad var en Hartkornssag, og det er forsaavidt rigtigt, som der er blevet megen Fordervet. Ogsaa i en anden Henseende bliver det efter Lovforslaget i saavidt Grad en Hartkornssag, idet der i det Hele taget ikke ydes andre Bidrag til Amtrepartitionsfonden end Hartkornsbidrag, og det er netop derfor, jeg her er af en anden Mening end den høitærede Minister. Det forekommer mig, at de Udgifter, der her er Tale om, skulle bæres af al Kapital, enten den er sat i en Giendom og altsaa bliver beskattet gennem Hartkornet, eller den er sat i Bygninger, som beskattes gennem Bygningsafgiften, eller den er saa stor, at man kan leve af at virke med den og gjøre den frugtbringende. Det er